

PUSZLIKO (3) *sb n*

puszliko (2), **puśliko** (1); puszliko *BielSat, BielRozm*; puśliko *WyprPl*.

o prawdopodobnie jasne (tak w -o).

[*sg A puśliko.*] ♦ *pl A puszlika* (2). ♦ *I puślikami* (1).

Sł stp brak, Cn: puślika, Linde XVII – XVIII w.: puśliko, pośliko.

*Rzemień, którym strzemię jest przymocowane do siodła; lora stapedum Cn (3) : Szle/ Puźliżká/
Nagłowki/ Cugle/ ták przedáwác/ Iákořmy vřtáwili BielSat C2 [idem] BielRozm 17; Dayćielř ie
[strzemiona] fám do řiodlá/ ále z puśliřkámí WyprPl B; [RachBonera 1558 68; Trzymáiąc zá [!]
puřliřko řtrzemię od lewice/ Tráfiř męřnie Rycerzá/ á přećiąř mu lice. PaprGniazdo 48].*

KW